PIERWSZA ŁAWKA · ZESTAW DZIAŁOWY · JĘZYK POLSKI · KLASA 4 LO I TECHNIKUM · ZAKRES ROZSZERZONY

Dział 12. Esej i poezja zakresu rozszerzonego

Esej jako forma zakresu rozszerzonego (budowa, dygresja funkcjonalna, erudycja, styl), felieton i reportaż; Zbigniew Herbert, Barbarzyńca w ogrodzie (Obrona Templariuszy – omówienie), Gustaw Herling-Grudziński; poezja: Julian Przyboś, Stanisław Barańczak, Czesław Miłosz (Traktat moralny – fragmenty); notatka syntetyzująca i esej. Dziewięć kart: teoria z wzorcowymi odpowiedziami, ćwiczenia, zadania typu maturalnego, dwie kartkówki (A i B) i sprawdzian (A i B) – z kluczem i zasadami oceniania.

Karta	Temat	Zadania
1	**Esej i poezja zakresu rozszerzonego – najważniejsze wiadomości** Teoria w pigułce, wzorcowe odpowiedzi, rozgrzewka	4 zad. 11 pkt
2	**Esej i poezja zakresu rozszerzonego – ćwiczenia** Ćwiczę umiejętności z działu	6 zad. 22 pkt
3	**Esej i poezja zakresu rozszerzonego – zadania typu maturalnego** Polecenia i punktacja jak na maturze 2027	5 zad. 13 pkt
4	**Kartkówka 1: esej, felieton, reportaż – grupa A** 15 minut · 9 pkt	4 zad. 9 pkt
5	**Kartkówka 1: esej, felieton, reportaż – grupa B** 15 minut · 9 pkt	4 zad. 9 pkt
6	**Kartkówka 2: poezja zakresu rozszerzonego – grupa A** 15 minut · 8 pkt	4 zad. 8 pkt
7	**Kartkówka 2: poezja zakresu rozszerzonego – grupa B** 15 minut · 8 pkt	4 zad. 8 pkt
8	**Sprawdzian: Esej i poezja zakresu rozszerzonego – grupa A** 90 minut · 29 pkt	6 zad. 29 pkt
9	**Sprawdzian: Esej i poezja zakresu rozszerzonego – grupa B** 90 minut · 29 pkt	6 zad. 29 pkt

JAK KORZYSTAĆ Z ZESTAWU

- Karta 1 przypomina najważniejsze wiadomości z działu i pokazuje wzorcowe odpowiedzi z wyjaśnieniem – od niej warto zacząć.
- Karta 2 to ćwiczenia na tekstach, a karta 3 – zadania w formule matury 2027 (polecenia i punktacja jak w arkuszach CKE).
- Karty 4–7 to dwie kartkówki (po 15 minut), każda w grupach A i B. Karty 8–9 to sprawdzian (45 minut) w grupach A i B – te same typy zadań i ta sama punktacja, inne treści.
- Klucz na końcu zestawu zawiera odpowiedzi i zasady oceniania zadań otwartych w stylu CKE (co daje 1 pkt, a co 2 pkt).
- Osobny plik „Powtórka" zbiera najważniejsze pojęcia, lektury i konteksty, typowe błędy i test „Sprawdź się".

Materiał oryginalny. Podstawa programowa LO i technikum w brzmieniu z 2024 r. (Dz.U. 2024 poz. 1019). Wymagania: ZR I.2.1, ZR III.2, I.2.1, I.2.3, ZR I.1.3–I.1.4, ZR I.1.8, ZR II.2.3, I.1.4–I.1.5, III.2.5. Pisownia według zasad od 1.01.2026. Do użytku własnego i pracy z własnymi uczniami.

PIERWSZA ŁAWKA

Esej i poezja zakresu rozszerzonego – najważniejsze wiadomości

Teoria w pigułce, wzorcowe odpowiedzi, rozgrzewka

KARTA 1/9

Imię i nazwisko: ..... Data: ..... Wynik: ..... / 11 pkt

PRZYPOMNIJ SOBIE

- **Esej** (fr. *essai* – próba) to gatunek pogranicza literatury, filozofii, publicystyki i nauki. Autor nie wykłada systematycznie wiedzy, lecz **próbuje** zmierzyć się z pytaniem, pokazując tok własnego myślenia. Nazwa pochodzi od *Prób* Michela de Montaigne'a (1580) – kontekst historycznoliteracki, nie lektura obowiązkowa.

Element eseju	Na czym polega	Po co
punkt wyjścia	obraz, anegdota, przedmiot, cytat, pytanie	osadza refleksję w konkretnym doświadczeniu
myśl przewodnia	teza albo pytanie, do którego tekst wciąż wraca	nadaje kierunek swobodnemu wywodowi
dygresja funkcjonalna	odejście od głównego wątku, które wnosi nowy argument lub przykład	poszerza perspektywę i wraca do tematu wzbogacona
erudycja	odwołania do historii, sztuki, filozofii, literatury	uwiarygadnia i pogłębia refleksję
„ja" autora	subiektywny punkt widzenia, osobisty ton	czyni z wywodu rozmowę z czytelnikiem
pointa / otwarte zakończenie	zaskakujące podsumowanie, paradoks, powrót do obrazu z początku	zamyka kompozycję klamrą, zostawia pytanie

- **Styl eseju**: metafora i obraz, paradoks, aforyzm, pytania retoryczne, łączenie rejestrów (naukowego i potocznego), zdania o różnej długości. Esej na maturze nadal musi być **wypowiedzią argumentacyjną** – swoboda kompozycji nie zwalnia z tezy i argumentów.

	Esej	Felieton	Reportaż
cel	refleksja nad problemem ogólnym	komentarz do bieżących spraw, często ironiczny	rzetelne przedstawienie faktów, ludzi, zdarzeń
autor	myśliciel, erudyta	komentator, często w stałej rubryce	świadek, obserwator
środki	erudycja, dygresja, metafora, paradoks	ironia, humor, puenta, język potoczny	scena, dialog, detal, relacja świadków
długość i rytm	dłuższy, swobodny	krótki, zwarty, cykliczny	różny; montaż scen

- **Zbigniew Herbert**, *Barbarzyńca w ogrodzie* (1962) – szkice z podróży po Francji i Włoszech, m.in. *Lascaux*, *Arles*, *Siena*, *O albigensach, inkwizytorach i trubadurach*, *Obrona Templariuszy*, *Piero della Francesca*. Tytułowy „barbarzyńca" to przybysz zza żelaznej kurtyny, który z pokorą wchodzi do „ogrodu" kultury europejskiej. W *Obronie Templariuszy* Herbert jak adwokat odtwarza mechanizm zniszczenia zakonu przez Filipa IV Pięknego (aresztowania, propaganda, tortury, wymuszone zeznania, stos) – opis przywodzi na myśl procesy pokazowe XX wieku.
- **Gustaw Herling-Grudziński** – *Dziennik pisany nocą* (drukowany w paryskiej „Kulturze"): zapiski łączące esej, opowiadanie, recenzję i notatkę polityczną; przykład, że esej może przybrać formę dziennika.
- **Julian Przyboś** (1901–1970) – poeta Awangardy Krakowskiej (od 1923 r.; „Zwrotnica" Tadeusza Peipera). Program: poezja jako zdyscyplinowana konstrukcja, **maksimum treści w minimum słów**, śmiała metafora, elipsa, dynamizm obrazu; zachwyt nad pracą człowieka, który przekształca materię. Tomy m.in. *Śruby* (1925), *Równanie serca* (1938); wiersze *Notre-Dame* (katedra jako dzieło ludzkiego wysiłku) i *Z Tatr* (napisany po śmierci ukochanej, Marzeny Skotnicówny, w górach).
- **Stanisław Barańczak** (1946–2014) – poeta Nowej Fali (pokolenie '68), współzałożyciel KOR (1976), od 1981 r. wykładowca Uniwersytetu Harvarda, wybitny tłumacz Szekspira. Poezja lingwistyczna: podejrzliwość wobec języka propagandy i frazesu, gry słowne, dosłowne odczytywanie frazeologizmów (np. w wierszu *Spójrzmy prawdzie w oczy*). Tomy m.in. *Jednym tchem* (1970), *Chirurgiczna precyzja* (1998).
- **Czesław Miłosz, *Traktat moralny*** (napisany w 1947 r. w Waszyngtonie, gdy autor był dyplomatą) – poemat dydaktyczny w rymowanych dystychach, pisany do młodego czytelnika w powojennej Polsce: przestroga przed ideologią, biernością i myśleniem, że historia sama wszystko rozstrzygnie. Najczęściej przywoływany obraz to lawina, na której bieg wpływa każdy kamień: „Lawina bieg od tego zmienia, / Po jakich toczy się kamieniach" – jednostka współtworzy historię i odpowiada za nią.
- **Traktat poetycki** (Miłosz) i **esej** (Herbert) łączy dydaktyzm i erudycja; Przyboś i Barańczak pokazują dwa bieguny poezji XX wieku: zaufanie do słowa-konstrukcji (awangarda) i nieufność wobec słowa zawłaszczonego przez władzę (Nowa Fala).

PRZYKŁADY Z WYJAŚNIENIEM

Przykład 1. Wyjaśnij, czym dygresja funkcjonalna różni się od zwykłego odejścia od tematu.

Dygresja funkcjonalna wprowadza przykład, kontekst lub argument, który po powrocie do głównego wątku pogłębia myśl przewodnią (np. w eseju o mapach – dygresja o odbudowie Warszawy według obrazów Bellotta dowodzi, że sztuka bywa pamięcią). Zwykłe odejście od tematu niczego nie wnosi i rozbija spójność.

Za co CKE daje punkt w wypracowaniu: dygresja w eseju jest dopuszczalna, jeśli jest funkcjonalna – inaczej obniża ocenę spójności.

Przykład 2. Wyjaśnij sens obrazu lawiny z *Traktatu moralnego* Miłosza.
Lawina to historia, która wydaje się żywiołem niezależnym od ludzi; ale jej bieg zależy od kamieni, po których się toczy – czyli od wyborów pojedynczych ludzi. Miłosz przestrzega przed biernością: nikt nie może się usprawiedliwić tym, że „tak musiało być".
Jak myśleć: dosłowny obraz → co symbolizuje → jaki wniosek moralny.

Przykład 3. Rozstrzygnij, czy *Obrona Templariuszy* Herberta dotyczy tylko średniowiecza.
Nie. Herbert opisuje proces z XIV wieku, ale wydobywa jego mechanizm – donos, propagandę, tortury, wymuszone przyznanie się, pokazowy wyrok – który czytelnik z doświadczeniem XX wieku rozpoznaje jako mechanizm systemów totalitarnych. Erudycja historyczna służy ocenie moralnej każdej władzy, która niszczy ludzi kłamstwem.

Przykład 4. Wskaż dwie cechy felietonu w tekście *Pani z nawigacji*.
Ironiczny, żartobliwy ton („anielska cierpliwość" nawigacji) i subiektywne „ja" autora, który opowiada o sobie; krótka forma, temat z codzienności i puenta („Najciekawsze drogi są jednak zwykle nieco dłuższe").

ZADANIA

Zadanie 1. Przyporządkuj cechy gatunkom. Wpisz literę: a) esej, b) felieton, c) reportaż.

___ / 3 pkt

1. erudycyjne dygresje i swobodny tok refleksji	a) esej
2. krótki, ironiczny komentarz w stałej rubryce gazety	b) felieton
3. relacja świadka, sceny i dialogi prawdziwych ludzi	c) reportaż

1 ____ 2 ____ 3 ____

Zadanie 2. Uzupełnij zdania o autorach działu.

___ / 3 pkt

1. Tom szkiców Herberta z 1962 r. to _____ *w ogrodzie*.
2. Julian Przyboś należał do grupy poetyckiej zwanej Awangardą _____.
3. *Traktat moralny* Miłosz napisał w 1947 r. w _____.

Zadanie 3. Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.
Poezja lingwistyczna Barańczaka przede wszystkim

___ / 1 pkt

A. unika gier słownych i wieloznaczności.
B. opisuje piękno tatrzańskiego krajobrazu.
C. demaskuje frazesy i język propagandy.
D. naśladuje styl średniowiecznych kazań.

Esej i poezja zakresu rozszerzonego – ćwiczenia

KARTA 2/9

Ćwiczę umiejętności z działu

Imię i nazwisko: ..... Data: ..... Wynik: ..... / 22 pkt

Zadanie 1. Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.

___ / 5 pkt

Mapa, której nie ma

W szufladzie po dziadku znalazłem mapę miasta wydaną na długo przed moim urodzeniem. Papier na zgięciach przetarł się tak bardzo, że niektóre ulice prowadzą dziś w białą szczelinę. Rozkładam ją ostrożnie jak list, którego nadawca już nie odpowie, i szukam swojego domu. Nie ma go. W tym miejscu mapa pokazuje ogród, a obok – ulicę, której nazwa niczego mi nie mówi.

Mapa udaje, że opowiada o przestrzeni, ale naprawdę opowiada o czasie. Każda jest fotografią chwili, która minęła, zanim farba zdążyła wyschnąć. Heraklit twierdził, że nie można dwa razy wejść do tej samej rzeki; kartograf wie, że nie można dwa razy narysować tego samego miasta.

Przypomina mi się Warszawa po wojnie. Kiedy odbudowywano Stare Miasto, architekci sięgali nie tylko po plany i fotografie, lecz także po obrazy Bernarda Bellotta, zwanego Canalettem, malowane w XVIII wieku. Obraz, który miał cieszyć oko króla, stał się dokumentem. To piękny paradoks: sztuka, podejrzewana zwykle o zmyślenie, okazała się pamięcią wierniejszą od samego miasta.

Wracam do mapy dziadka. Zakreślił na niej ołówkiem kilka miejsc: kościół, dworzec, dom przy ulicy, której już nie ma. Nie wiem, co znaczyły te kółka. Może tam się umawiał, może ktoś tam mieszkał. Mapa odpowiada tylko na pytanie „gdzie", ale ołówkowe kółko pyta „kto" i „dlaczego". Tego żaden kartograf nie narysuje.

Dziś noszę w kieszeni mapę, która sama się aktualizuje. Nigdy się nie przetrze i nigdy nie będzie stara. Czy jednak za pięćdziesiąt lat ktoś znajdzie w szufladzie moje kółka? Mapa zawsze aktualna nie ma pamięci. Wie wszystko o teraźniejszości i nic o tym, co było.

Może więc prawdziwą mapą miasta nie jest żaden plan, tylko suma ludzkich wspomnień – nieprecyzyjna, pełna białych szczelin, ale jedyna, na której zaznaczono miejsca naprawdę ważne. Składam mapę dziadka wzdłuż starych zgięć. Nie znalazłem na niej swojego domu. Znalazłem jego.

Esej – tekst przygotowany do zestawu.

1.1. Sformułuj w jednym zdaniu myśl przewodnią eseju. ___ / 1 pkt

1.2. Wyjaśnij, jaką funkcję pełni w eseju akapit 3. (o odbudowie Warszawy). ___ / 2 pkt

1.3. Wyjaśnij, na czym polega pointa eseju: „Nie znalazłem na niej swojego domu. Znalazłem jego." ___ / 2 pkt

Zadanie 2. Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.

___ / 4 pkt

Ostatni kurs

Autobus linii 7 odjeżdża z pętli przy starej cukrowni o 22.40. Od poniedziałku nie odjedzie wcale – miasto likwiduje linię, bo, jak napisano w komunikacie, kursy „nie znajdują uzasadnienia ekonomicznego". Ostatni wieczorny kurs prowadzi pan Zdzisław.

– Dwadzieścia sześć lat na tej trasie – mówi, poprawiając lusterko. – Znam każdą dziurę. I każdego pasażera.

Pasażerów jest dziś troje: pani Halina, która wraca z drugiej zmiany w szpitalu, student z plecakiem i starszy pan z jamnikiem w torbie.

– A od poniedziałku? – pytam panią Halinę.
– Od poniedziałku piechotą. Trzy kilometry. Albo syn przyjedzie, jak będzie mógł.

Na przystanku przy dawnej szkole nikt nie czeka. Pan Zdzisław i tak się zatrzymuje, otwiera drzwi i odczekuje chwilę.
– Przyzwyczajenie – tłumaczy. – Tu zawsze wsiadała dziewczyna z wiolonczelą. Wyjechała na studia dziesięć lat temu.

Na pętli gasi silnik. Wysiadamy. Kierowca przechodzi przez pusty autobus, sprawdza, czy nikt nie zostawił rękawiczki albo parasola. W drzwiach odwraca się jeszcze i patrzy na rozkład jazdy przyklejony do szyby wiaty. Nikt go jutro nie zdejmie.

Reportaż – tekst przygotowany do zestawu; postacie i miejsce są fikcyjne.

2.1. Wskaż **trzy** cechy reportażu w tym tekście.

___ / 2 pkt

2.2. Wyjaśnij, jak autor wyraża swoją ocenę likwidacji linii, choć jej nie formułuje wprost.

___ / 2 pkt

Zadanie 3. Przyporządkuj środki gatunkom, dla których są najbardziej typowe. Wpisz je do właściwej kolumny.

___ / 6 pkt

dygresja erudycyjna paradoks jako pointa refleksji
ironiczny komentarz do codzienności stała rubryka w gazecie
scena z dialogiem bohaterów relacja świadka zdarzeń

esej	felieton	reportaż

Podgląd • Pierwsza Ławka

Zadanie 4. Przeczytaj tekst i wykonaj zadania. ___ / 3 pkt

Herbert w obronie templariuszy

Tom szkiców Zbigniewa Herberta *Barbarzyńca w ogrodzie* ukazał się w 1962 r. Poeta opisuje w nim podróże po Francji i Włoszech: prehistoryczne malowidła w jaskini Lascaux, katedry, miasta Toskanii, obrazy Piera della Francesca. Łączy wrażenia podróżnika z lekturą kronik i prac historyków.

Tytuł wyraża postawę autora: przybysz z Europy Środkowo-Wschodniej, zza żelaznej kurtyny, wchodzi do „ogrodu" kultury zachodniej z pokorą i zachwytem, ale też z własnym, niełatwym doświadczeniem historii.

W szkicu *Obrona Templariuszy* Herbert występuje jak adwokat zakonu rycerskiego zniszczonego na początku XIV wieku przez króla Francji Filipa IV Pięknego, który chciał złamać niezależność bogatego i potężnego zakonu. Autor odtwarza mechanizm: nagłe masowe aresztowania, oskarżenia o herezję i zepsucie, propagandę, tortury, wymuszone zeznania i proces zakończony stosem dla wielkiego mistrza.

Krytycy zwracali uwagę, że ten opis przywodzi na myśl procesy pokazowe XX wieku. Herbert nie mówi tego wprost – pozwala, by historia średniowieczna przemówiła o doświadczeniu jego pokolenia. Erudycja służy tu ocenie moralnej: esej staje się obroną prawdy i ofiar przed propagandą silniejszego.

Omówienie przygotowane na potrzeby zestawu (esej Herberta jest chroniony prawem autorskim).

4.1. Wyjaśnij, co oznacza tytuł *Barbarzyńca w ogrodzie*. ___ / 1 pkt

4.2. Wyjaśnij, dlaczego szkic o procesie templariuszy mógł być czytany jako wypowiedź o XX wieku. ___ / 2 pkt

Zadanie 5. Wyjaśnij sens dwóch wersów z *Traktatu moralnego* Miłosza: „Lawina bieg od tego zmienia, / Po jakich toczy się kamieniach". ___ / 2 pkt

Zadanie 6. Porównaj stosunek do słowa w poezji Przybosia i Barańczaka. ___ / 2 pkt

Podgląd • Pierwsza Ławka

Kartkówka 1: esej, felieton, reportaż – grupa A

KARTA 4/9

15 minut · 9 pkt

Imię i nazwisko: ..... Data: ..... Wynik: ..... / 9 pkt

Zadanie 1. Przyporządkuj fragmentom gatunek, z którego najpewniej pochodzą. Wpisz literę: a) esej, b) felieton, c) reportaż. ___ / 3 pkt

1. „Może więc piękno ruin polega na tym, że każą nam dopowiadać to, czego już nie ma?”
2. „Znowu podrożała kawa. Postanowiłem więc pić herbatę, co moja kawiarka przyjęła z godnym milczeniem.”
3. „– Pracuję tu od szóstej – mówi sprzedawczyni, nie podnosząc wzroku znad wagi.”

a) esej
b) felieton
c) reportaż

1 ____ 2 ____ 3 ____

Zadanie 2. Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.
Myśl przewodnia eseju to ___ / 1 pkt

A. tytuł rubryki w gazecie.

B. dialog bohaterów przytoczony dosłownie.

C. lista źródeł na końcu tekstu.

D. teza lub pytanie, do którego wywód wciąż powraca.

Zadanie 3. Oceń prawdziwość zdań o formach wypowiedzi. Wpisz P (prawda) albo F (fałsz). ___ / 3 pkt

1. Reporter może być świadkiem opisywanych zdarzeń.	**P**	**F**
2. Felieton unika subiektywnych ocen.	**P**	**F**
3. Esej często zawiera dygresje.	**P**	**F**

Zadanie 4. Wyjaśnij, czym różni się esej od reportażu. Podaj dwie różnice. ___ / 2 pkt

Podgląd • Pierwsza Ławka

Sprawdzian: Esej i poezja zakresu rozszerzonego – grupa A

KARTA 8/9

90 minut · 29 pkt

Imię i nazwisko: ..... Data: ..... Wynik: ..... / 29 pkt

Zadanie 1. Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.

___ / 6 pkt

Zegar, który stanął

W miasteczku, w którym jako dziecko spędzałem wakacje, zegar na wieży ratusza od lat pokazywał za piętnaście dwunastą. Nikt go nie naprawiał i nikt się tym nie martwił. Umawiano się „pod zegarem", jakby był nie przyrządem, ale miejscem – kamieniem, drzewem, studnią.

Zegar, który stanął, jest zadziwiająco uczciwy. Nie udaje, że panuje nad czasem. Przypomina, że czas i jego mierzenie to dwie różne rzeczy: czas płynie, a mierzenie jest ludzką umową.

Tę umowę zawierano zresztą powoli. Dawne zegary wieżowe miały często tylko jedną wskazówkę – godzinową; minuta nie była nikomu potrzebna. Każde miasto żyło też według własnego południa, wyznaczanego przez słońce. Dopiero kolej w XIX wieku wymusiła wspólny czas, bo rozkład jazdy nie mógł się zgadzać z dziesiątkami różnych zegarów. Pociąg nauczył nas punktualności szybciej niż kaznodzieje.

Dziś mierzymy czas co do sekundy, a mimo to mamy go coraz mniej. Kalendarz w telefonie przypomina o spotkaniu, zanim zdążymy o nim zapomnieć, i dzieli dzień na odcinki jak tabliczkę czekolady. Nie narzekam – wolę zdążyć na pociąg. Myślę jednak czasem, że dokładność stała się naszym nowym panem.

Dlatego lubię tamten zepsuty zegar. Strzegł innego czasu – takiego, w którym ważne było, z kim się spotkasz, a nie, o której dokładnie. Kiedy po latach wróciłem do miasteczka, zegar już chodził. Poprawnie, co do minuty. I pierwszy raz spóźniłem się na spotkanie pod ratuszem.

Esej – tekst przygotowany do zestawu.

1.1. Na podstawie eseju *Zegar, który stanął*. Oceń prawdziwość podanych stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

___ / 1 pkt

1. Zegar na ratuszu przez lata wskazywał tę samą godzinę.	**P**	**F**
2. Według autora dawne zegary wieżowe zawsze miały wskazówkę minutową.	**P**	**F**
3. Autor przyznaje, że dokładny czas bywa mu przydatny.	**P**	**F**

1.2. Sformułuj myśl przewodnią eseju i wskaż zdanie, które ją najlepiej wyraża.

___ / 2 pkt

1.3. Wyjaśnij funkcję dygresji o zegarach wieżowych i kolei (akapit 3.).

___ / 2 pkt

Podgląd • Pierwsza Ławka

CO JESZCZE JEST W ŚRODKU

Esej i poezja zakresu rozszerzonego – kartkówki, sprawdzian, powtórka – język polski, kl. 4 LO (zakres rozszerzony)

Podgląd pokazał 10 z 30 stron. Pełna wersja: 30 stron A4, PDF do druku i DOCX do edycji.

- Karta 1: Esej i poezja zakresu rozszerzonego – najważniejsze wiadomości – 4 zadania, 11 pkt
- Karta 2: Esej i poezja zakresu rozszerzonego – ćwiczenia – 6 zadań, 22 pkt
- Karta 3: Esej i poezja zakresu rozszerzonego – zadania typu maturalnego – 5 zadań, 13 pkt
- Karta 4: Kartkówka 1: esej, felieton, reportaż – grupa A – 4 zadania, 9 pkt
- Karta 5: Kartkówka 1: esej, felieton, reportaż – grupa B – 4 zadania, 9 pkt
- Karta 6: Kartkówka 2: poezja zakresu rozszerzonego – grupa A – 4 zadania, 8 pkt
- Karta 7: Kartkówka 2: poezja zakresu rozszerzonego – grupa B – 4 zadania, 8 pkt
- Karta 8: Sprawdzian: Esej i poezja zakresu rozszerzonego – grupa A – 6 zadań, 29 pkt
- Karta 9: Sprawdzian: Esej i poezja zakresu rozszerzonego – grupa B – 6 zadań, 29 pkt Karta 1 przypomina najważniejsze wiadomości i pokazuje wzorcowe odpowiedzi z komentarzem.

Kup pełną wersję – plik od razu na e-mail
pierwszalawka.pl/material/polski-liceum-klasa-4-zr-dzial-12-esej-i-poezja-zakresu-rozszerzonego